

รายการเอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กั้นทิมา จิน โถ. (2550). ศักยภาพของชุมชนย่านคลองดำเนินสะดวกในการจัดการการท่องเที่ยวแบบสัมผัส

วัฒนธรรมชนบท (Home stay). ปริญญาณิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อนรู้สึกสั่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

กุสุมา พรมหันทร์.(2551).การศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสัมผัสวัฒนธรรมในรูปแบบโอมสเตด์

กรณีศึกษา โอมสเตด์บ้านคลองเรือ อ่าเภอพระโขนง จังหวัดชุมพร. สารนิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อนรู้สึกสั่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

เกตุอัมพร ขันอินทร์งาน. (2550). การศึกษาพิชีกรรมเกี่ยวกับความตายของชาวมอยุฉage เกรด. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

งาน พลศรี. (2537). มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

เขตบางขุนเทียน, สำนักงาน. (2558). อันซีนบางขุนเทียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเขตบางขุนเทียน.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2541). แนวทางส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2554). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ2555 - 2559. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2535). ความหมายและขอบข่ายของงานวัฒนธรรม.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.

งานพิส สัดย์ส่วน. (2543). หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม. ภาควิชาสังคมวิทยาและนานาชาติวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

———. (2547). การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กิตติมา เจือ/ไทย. (2551). การสร้างอัตลักษณ์แห่งตัวตนของคนพิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

คัลลาร์ชัย ด้วงจາด. (2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาความคิดเห็นชุมชนคลองบางกอกน้อย จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์ครุภูมิปั้นพิก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชนธัญ แสงฟุ่ม. (2556). การพัฒนาชุมชนท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน : การศึกษาเพื่อสร้างทฤษฎีจากข้อมูล กรณีชุมชนท่องเที่ยวตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. ปริญญาณิพนธ์วิทยาศาสตร์ครุภูมิปั้นพิก สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ชนัญ วงศ์วิภาค. (2545). ประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม. ใน ประสบการณ์วิชาชีพการจัดการการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชาดิชา อนุกูล. (2554). วัฒนธรรมการห่อของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดพะบูรี : กรณีศึกษาศิลปะ อัตลักษณ์ และความหมายแห่ง. ปริญญาบัณฑิตศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศิลปวัฒนธรรมวิจัย บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ณรงค์ เสิงประชา. (2541). พื้นฐานวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: โอ เอส พรีนติ้ง เ Eck's.

ณรงค์ เหล่าคุปตะวานิชย์. (2553). การมีส่วนร่วมในงานชุมชนสัมพันธ์เพื่อการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ณฤดล เพือก野心. (2556). วงศ์พาทาย์มอยแห่งสาวดี หมู่บ้านมอย บ้านวังกะ ตำบลหนองสู อำเภอสังขละบูรี จังหวัดกาญจนบูรี. ปริญญาบัณฑิตศึกษากรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยศิริยะกิจวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ณัฐนันต์ สิปปากุล. (2554). ทัศนศลป์เพื่อชีวิต : กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของศิลปินอีสาน. ปริญญาบัณฑิตศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศิลปวัฒนธรรมวิจัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

เฉลิมมากย์ ราชกันทรารักษ์. (2544). มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ดรรชนี เอมพันธุ์. (2546). การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. ใน การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ทวีลักษณ์ รัตนราช. (2553). พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวเชิงสัมผัส วัฒนธรรมในรูปแบบโซมสแตดี้ ชุมชนบ้านคลองเรือ อำเภอพระโขนง จังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ทิฐิกัตรา สุดแก้ว. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎี คอนสตรัคติวิสต์ผ่านเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่น. ปริญญาบัณฑิตศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

เกิดชาญ ช่วยนำรุ่ง. (2550). การท่องเที่ยวโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน : จุดเริ่มต้นของการพัฒนาอย่างยั่งยืน. ใน การประชุมเทศบาลการท่องเที่ยวไทย. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

ธนากร ช่วยแก้ว. (2552). การศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม อั่งเกอเมือง จังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ธัญญาลักษณ์ ไชยวงศ์. (2551). รูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้สำหรับผู้ปกครองและเด็กปฐมวัยด้าน วัฒนธรรม. ปริญญาบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

- ธันยา รุจิสสียิ่งทรัพย์. (2552). การต่อรองอัตลักษณ์แห่งตัวตนของคนชาติ. ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นพวรรณ กรุดเพชร. (2556). การศึกษาและการถ่ายทอดภูมิปัญญาลดาวยทีใช้ประดับตกแต่งโถงมอญของชุมชนชาวมอญในจังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสมุทรสาคร. ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตินันท์ พันที. (2544). การศึกษาพิชิตกรรมท้องถิ่นในฐานะทุนวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาชุมชน: กรณีศึกษาพิชิตกรรมนายศรีสุ่นวัฒน์อีสาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิเกศ ตินณะกุล. (2544). การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: คณารังสีศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นุชลี คล้ายวนพีญ. (2553). การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพระนคร. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นุญลิกิจ จิตตั้งวัฒนา. (2542). มาธีร์จักหนังสือท่องเที่ยวเชิงนิเวศกันเถอะ. ฉุกสารการท่องเที่ยว. 18(1), 9.
- ประกอบ ใจมั่น. (2547). การพัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยัติ นามสั่ง. (2553). ชีวิต ผลงาน บทบาทต่อสังคม และอัตลักษณ์ของหมอดำสามาอง เจียงคำ บ้านขาม เรียง อ่ำเภอกันทริชัย จังหวัดมหาสารคาม. ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชา มนุษยศิริยะกิจวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกริก แดงiron. (2544). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่คุณภาพระดับ 21. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ไวยพา ศรีสุขสวัสดิ์. (2555). กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะแบบดิจิทัลของไทย กรณีศึกษา การออกแบบแบบแคนวาสเดอร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะดิจิทัล สถาบันธรรมวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พงนา สวนศรี. (2546). คุณมีการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน. กรุงเทพมหานคร: โครงการท่องเที่ยวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ.
- พหารารัณ รุ่งแสงก้อนทึบ. (2547). ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของชุมชนชาวເລື່ອພະວານ ຮູ່ງແສງດໂລກທີ່ບໍ່. บัญชีที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของชุมชนชาวເລື່ອພະວານ :
- กรณีศึกษากลุ่มอุรัก ลาโวຍ บริเวณแหล่งต้นแก้ว ตำบลลรัญญา อ่ำເກອມເມືອງ ຈັງວັດກູເກີດ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรพิชญ์ ลิจเจริญ ไฟศาล. (2553). การศึกษาทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนชาวมอญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พรพิพย์ พร้อมมูล. (2552). การศึกษาวางแผนครีเครื่องสายมูญ ตำบลเจ็ดริ้ว อำเภอบ้านแพ้วจังหวัดสมุทรสาคร. ปริญานินพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยศิริยางค์วิทยา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- พระสวัրรค์ สุวรรณศรี. (2547). การวิเคราะห์คุณค่า การดำรงอยู่ และการสืบทอดผู้ญาอีสาน. วิทยานินพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระมหาบุญพิเชษฐ์ จันทร์เมือง. (2553). การจัดการการท่องเที่ยวในพระอารามหลวงชั้นเอก ในแก้วรัตนโกสินทร์. ปริญานินพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- พระยอม ธรรมนูต. (2548). หลักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- พิมพ์ໄโล ถือธรรม. (2550). คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น. สารนินพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- เพชรณกัค นามแสงพา. (2555). การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชาวบางโคลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ระหว่าง พ.ศ.2470 – 2548. สารนินพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- ภาวนี อินทิวัตเน. (2555). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์ผ้าทอหม้อห้อม : กรณีศึกษาตำบลทุ่งไฮ้ง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่. ปริญานินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- มนต์พิชา วงศ์พรเพ็ญพาพ. (2552). ปริญานินพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- มิ่งสรรพ ขาวสะอาด. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนຽณการที่ยั่งยืนในสู่มีแม่น้ำปิง. เที่ยงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยุวดี นิรัตน์ตระกูล. (2538). ECOTOURISM : การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. จุลสารการท่องเที่ยว. 10(3), 8.
- ราฟร จันทร์สว่าง. (2546). การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รศิกา อังกูร. (2549). การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงศิลป์ตามธรรมเนียมภูมิปัญญาท้องถิ่น.
- วารสารการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 19(1), 79-88.
- รุ่ง แก้วเดคง. (2543). ปัญหัดการศึกษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: มติชน.
- วีดีพร จิตต์สถาพร. (2549). การศึกษารำเพิดมูญของชาวไทยรามัญ ตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านโป่งจังหวัดราชบุรี. สารนินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

- วรกัท สายนานนท์. (2552). การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน บริเวณตลาดน้ำคลองลัดมะยม เชต ตลิ่งชัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร. ปริญญาบัณฑิตวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- วรุตติ พึงพันธ์. (2548). การวิเคราะห์คุณค่าและบทบาทของตลาดน้ำในฐานะแหล่งเรียนรู้ของชุมชน: กรณีศึกษาตลาดน้ำ อ่าเภอดำเนินสะดวก จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรุตติ สุภาพ. (2546). กระบวนการถ่ายทอดวัฒนธรรมกลองปูชา: กรณีศึกษาจังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรินทร์พร สุขเพื่องฟู. (2555). การจัดทำคู่มือการเสริมสร้างงานหัตถกรรมโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดหนองคูม จังหวัดปราจีนบูรี. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- วิชาญ พันธุ์ประเสริฐ. (2551). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครุวิทยาศาสตร์เพื่อออกแบบบทปฎิบัติการที่สอดแทรกภูมิปัญญาท้องถิ่น. ปริญญาบัณฑิตวิทยาศาสตรศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- วิเชียร รักการ. (2529). วัฒนธรรมและพฤติกรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: โอดีเยนส์โตร์.
- ศรีสวัสดิ์ ปันชนะกิจการ. (2554). ค่านิยมความเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนริมคลองอัมพวา. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- ศรีรัตน์ แอกดสกุล. (2545). การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม. ในระบบความสัมพันธ์วิทยาและมนุษยวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีวิมล ลีลาวงศ์. (2553). ความสัมพันธ์เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของจังหวัดระนองที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบยั่งยืน. สารนิพนธ์ปริญญาบัณฑิตวิหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. (2545). กลยุทธ์การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สนธิตร จาจุตานะ. (2551). ประสบการณ์ของชาวมอญปากลัดที่อื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กปฐมวัย. ปริญญาบัณฑิตวิทยาศาสตร์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2545). การพัฒนาชุมชนแบบการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สาโรช บัวศรี. (2531). ความหมายของวัฒนธรรม ใน วัฒนธรรมประจำชาติ. หน้า 37. กรุงเทพมหานคร:
อมรินทร์พรินติ้งกรุ๊ป.
- สินธุ์ สโตร์ล. (2547). การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน. ประชาคมวิจัย. 57, 15 – 21.
- สิริพรรณ ทองปัสโน. (2548). การศึกษาภูมิปัญญาชุมชนในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในเขตอุทยานแห่งชาติ
เขาหลวง อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การมัชยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.
- สุโขทัยธรรมชาติราช. มหาวิทยาลัย. (2530). มนุษย์กับสังคม. นนทบุรี: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชาติราช.
- สุคราดา สุจฉายา. (2544). ราชบูรี. กรุงเทพมหานคร: ค่านสุทธาการพิมพ์.
- สุเทพ วิสิทธิเขต. (2553). การศึกษาอัตลักษณ์การแสดงเพลิงขอทานของครูประทีป สุขโภสก. ปริญญานิพนธ์
ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มนุษย์ดุริยางค์วิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์.
- สุเทพ สุนทรเกสัช. (2540). ทฤษฎีสังคมวิทยาร่วมสมัย. เชียงใหม่: โอกาสลิขั้น.
- สุภาวนี ทรงพาณิชย์. (2547). นิเวศวัฒนธรรม : راكฐานใหม่แห่งการท่องเที่ยวโดยชุมชน. กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุรเชษฐ์ เจนจูมาส. (2541). ท่องเที่ยวแบบ “นิเวศสัญจร” ทางรอดแหล่งท่องเที่ยวไทย. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ดิจัน.
- สุริชัย หวานแก้ว. (2546). กระบวนการกล้ายเป็นคนขายของ. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- เสรี พงศ์พิศ. (2539). วิวาทะเรื่องสำรวจค่าน้ำ. ใน คืนสู่รากเหง้า. หน้า 20 – 25. กรุงเทพมหานคร:
เทียนวรรณา.
- ธรรมานิมมงคลกุล. (2551). การมีส่วนร่วมของภาครัฐและชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ^{วัฒนธรรมในชุมชน}แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์
สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.
- อกิจชาติ ทัพวิเศษ. (2552). วงศ์กวนกวดมอย : ดนตรีชุมชนมอย บ้านวังกะ หมู่ 2 ตำบลหนองอูด อุ่นกาลสังข
ละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี. ปริญญานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มนุษย์ดุริยางค์วิทยา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.
- อกิจัญญา เพื่องฟูสกุล. (2546). อัตลักษณ์: การทบทวนทฤษฎีและครอบแนวคิด. กรุงเทพมหานคร:
คณะกรรมการสถาวิจัยแห่งชาติ สาขาวิชคอมวิทยา สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- อมรา พงศ์พาพิชญ์. (2544). วัฒนธรรม ศาสนา และชาติพันธุ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

อรสา เงินฉาย. (2550). การศึกษาสภาพวัฒนธรรมของชุมชนชาวมอญแกะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

สำเพล เพมคำ. (2550). จิตกรรมภายในศalaการเปรียญวัดทำข้าม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร.

กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

อุดม เชยกิวงศ์ และคณะ. (2548). การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แสงดาว.

อุทัย ปัญญาโภค. (2547). การนำเสนอรูปแบบการศึกษาเพื่อสืบทอดวัฒนธรรมอาช่า. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ศึกษาภัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

រាយការណ៍ធម្ម

- Boo, E. (1991). Making Ecotourism Sustainable : Recommendations for Planning, Development, and Management. In **Nature Tourism Managing for the Environment**. Washington D. C.: Island Press.
- Ceballos-Lascurain, H. (1988). The Future of Ecotourism. **Mexico Journal**. 17(1), 13-14.
- Erikson, E. H. (1968). **Identity : Youth and Crisis**. New York: W. W. Norton.
- Frager, R. J. and Fadiman, J. (1984). **Personality and Personal Growth**. 2nd ed. New York: Herper & Row.
- Mcintosh, R. W., Goildner, C. R., and Ritchie, Jr. B. (1995). **Tourism : Principle, Practices, and Philosophies**. New York: John Wiley & Sons.
- Pizan, A. and Mansfeld, Y. (1999). **Consumer Behavior in Travel and Tourism**. Oxford: The Haworth Press.
- Rice, F. P. (1996). **The Adolescent : Development Relationship and Cultural**. 8th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Richardson, J. (1993). **Ecotourism & Nature based Holidays**. Sydney: Australian Print Group.